

Bakalářská práce pojednává o tom, jak Ježíš představuje svou zvěst jako naplnění Zákona a Proroků. Nejprve je pomocí komentářů stručně popsáno chápání Zákona ve starozákonní a židovské tradici, jeho pojetí v knihách Tóry, Dekalog a další legislativní texty. Ježíš jako příslušník židovského národa samozřejmě plně ctí Zákon, ale v jeho pojetí do popředí vystupuje člověk, jako nejvyšší dobro, které je třeba mít na paměti při aplikaci jednotlivých ustanovení Zákona. Mimo stručného seznámení s Matoušovým evangeliem je též nastíněn vztah Matoušova evangelia k židovství a rozbor „Kázání na hoře“, zvláště pak Mt 5,17–48. Pro srovnání jsou uvedeny některé paralely ze SZ a také srovnání s ostatními evangelií. Následuje rozbor šesti „antitezí“, jejich formulace ve Starém zákoně a následná Ježíšova interpretace a vznesení nových požadavků. Ježíš interpretuje Zákon a vznáší požadavky z pozice nejvyšší autority, tedy Syna Božího, který je nad Zákonem. Práce se zaměřuje na Ježíšovo pojetí Zákona a popisuje rozdíl mezi literou a duchem Zákona. Hlavní tématem je Ježíš jako Ten, kdo naplnil Zákon.